

TALLINNA ELU

Nº 1.

Hind Mk.35.-

Pühade number

ÕNNERIKAST

**KOMPVEKI
TEHAS**

R·KLAUSSON
TALLINN.

LIT. J. KATLASEPP, TALLINN.

**UUT AASTAT
KAUBATARVITAJAILE**

1939 KIRJAL OLEU
TÄIELIK SAATA
JA SAATA-ADRESSE

"Tallinna Elu"
Lugijaile

Tervituseks.

Sa tahaks teada Lilllinna kirjut elu,
Kuis mõnana ta keerleb, tuikab, möllab,
Kuis vahelduvad temas mured, rõõm ja valu
Kuis särisedes vagu ajaloosse löikab?
Fah, jaa!.. Siin olusid võib näha!
Neist juttu teha
Ei oleks üleüigne!
Sest elu veereb!
Kust suitsuvinet näha, - seal ka leek!
Kuis elu keerleb, tehtakse nii mõnda
Ja tegijaile juhtub mõndagid...
Üks, kasvatades rusuavolte kaela taha
Tõob ümberringi, murdes kõiki maha,
Kes tee neal ees.
Kuid elu veereb!
Jõuuna petlik raitas peatamata vurrab,
Veel õnneseen kord helendades särab
Ja kustub siis... Fah, kustub jäädavalt!
Kuid elu veereb!
Uus täht on tõusmas tema asemel,
Ja saavub poolehoidu.
Ja kõne sütitama raneb südameid
Ja rahvas hõiskab!
Färsku - revisjooon...
Saab ilmsiks: ta on petis, valetaja;
O: rüskand rahva vara, Vangitorin
Ja nüüdne asupaik. Täht särav kustund...
Elu aga veereb!
Seal teine mudas sirleb.
Süda aus on rindus, hing täis ideaalisid;
Kuid mülkas kinni, - ei saa edasi!
Tast elulaine raske hoovab üle viimati.
Ja ümbrib...
Ainult elu veereb!.. Linna kihav elu,
Kui vete voog ei peatu pilgutekski!.. --
Kui naerad, - valame kõik ühes pisaraid.
Kui naerad, - naerame kõik kooris kaasa!
Sest tõtt ja nalja, pilget, rõõmu, valu
Tõob, armas lugija, sul ajakiri -
"Tallinna Elu."

Jõulul 1928.

Kõikfugu häid ja halbu aegu meie näind.
On olnud pühad, äripäevad — kõik on läind!
Müüd järjetorralised rõõmupäevad jälle käes;
Meil jõulud, kingitused, kuused kätinaltes! . . .

Kuis krudiseb lumi ja sahiseb saan!
Eks midagi üllatust kingiks ma saan!
Ju neid, naised kinke walitsenud poest,
Et õhtund põst; silm kirblend siidipehmest loest,
Mis wirnel laotud lettele. Meesolewus
End lafeb wõluda: „Waat kae kingitus!“

Kuid mida ta minule kinkima peaks?
Oh, kui seda igamees ette ju teaks.
Näe, jõuluvana tuleb pilas habemes
Ja kottisest kinke saab talt igamees:
Hää oled olnud, siis sul saab päälest silima.
Kui oled wallatu, siis nubtleb wiisaga. . .
Ta ajaga sammub, ei peatuma jae.
Ta jällegi ilmub, kui jõulud meil käes.

1. Et "rotid" palju raha teevad
 Meil mitmeis amet-ladudes, -
 Nad ained tihti "ära söövad"
 Ehk küll on valvel igamees, -

2. Siis hästi teeks, kui annaks käsu
 Nüüd ülemus, et õhtuti
 Kõik peavad ületundi jääma
 Ja kinni püüdma kassisi.
 (Need hävitavad rottisi.)

3. Eeskujul alarnaille andes
 Seal ülem oleks hulkaas ka
 Ja kassi peale kõrgikes ta:
 "Sind seaduslikul käsu nimel
 "Ma käsen alla ronida!.."

V. Morell.

Meie kunstnikud.

„Me „noortel“ mis on Eestis wiga?“ —
 Nii halatakse pärima,
 Kui toetust lähivad paluma:
 „Teil elu terge!
 Meil on aga waid kurnaw töö:
 Meil sigarisi suitsetada on päewas arwu poolest sada.
 Meil lasul raske, karmwane
 Toob kandes higi palgesse.
 Ka fleebib takjana meil külge
 Noor, raha maias, preilife.

Ma teda sunnit, waene mees,
 Buhsiiri wõtma pooles tees,
 Kui sammun õhtul kabareesse.
 Jah, raske . . . raske! . . . Loobu ideaalist!
 Sa näed: meil tööd ja toimimist.
 Meist wõtke ometi eeskuj
 Ja ärge rikkuge me töötamise tuju! . .

Kadakate neelinas.

(Arsti jutustus)
-gigi-illustratsioon

Olen hambaarst.

Triida maast madalast avaldasin
settel alal kalduvasi.

Vanaemal valutasid tihti hambad. Aietas ja oietas öösetel ega taskruud kedagit magada. Arsti juure ei läinud, nagu seda suurem jagu vanu inimesi praegugi teevad. Rohuks tarvitatas mitmesuguseid tilkasid, mida vaitilikiga tuletiku abil hamba õõnsusse lasi suruda. Keegi ei saanud aga sellega hästi hakkama: teised surusid vaiti hambale, mis üldse ei valutanud, ehk kukkus kibeda vedelikuga niisutud valitoril tiku otsast vanaemale suhu, noh, siis ei olnud vanaema kärkimistel enam piire...

-gigi-

Olin ariuke, kes tohterdusega hakkama sai: võisin niiske vaiti tuletiku otsa ja riiepa, kui vanaema suu pärani ajas, surusin vaiti õõnsusse ja tõmbasin tiku kiirelt tagasi.

"Ruudist saab hambaohter!" - kirjutas vanaema alati.

Ja saigi!..

Ja eks pole tõsi, ilma arsti abita olete oma hammastega, kui kanna takkus: nad hakkavad teil öösel pakitama! Keerate ühte kui teist külge, kuid uni on kadunud, nagu võikuningas Schultze oma tartisjanaga.

Tõusete üles, otsite "vehvermentsi" ja muid troppisid. Lõbete käsi-kaudu, ajate mööblid segamini ja süütate lampi tule.

Nüüd mõhite pälet villase räti-ga ja käite suurte suurte sammudega mööda tuba.

Hammastega aga valutab ja valutab!

Ühele seltsivad teised. Hommikuks valutavad juba mõlemad lõualuud..

Argikult istute paistenud pälega arsti, -mirui, -eeltoas, teadmatuses, mis hammastega juhtub.

Hambavalu põhjused on aga harilikult väga lihtsad: vintis peaga olete omale mõnes kohvikus portsjoni tuliseid pannkooke tellinud ja neid sütes hambad kuumaks, kui kerikse kivid ajanud.

Sis järsku mõttele tulnud jäätist tellida.

Teie olete oma hammastele seda-sama teinud, mis särts külma vett kerigse kividetegi teeb.

Hammaste klasuurile, mis kookide söömisest veel kuum, lõe see kiirel jahutamist, neisse tekkisid praod, pragudesse pesis mustus, närvid algasid kõdunemist, hambad süritasid valu...

-gigi-

Transiit rong Venemaalt läbi Eesti.

Muud ei saa, kui pahaks panna...

Ajawiiteks võtsin ma
Mõne salmi riimida.
Kui nad kritikat ei kannan,
Ärge võtke pahaks panna!

Omnibus meid raputab.
(Munakivist tänavad!)
Viisteist marka palju anda!
Muud ei saa, kui pahaks panna!

Trammi-логу on meil ka.
Võistelda võiks suslaga.
Miltmed jäänud juba alla.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

Korterit ei kuskilt saa, —
Juute täis on Eestimaa
Lõhki aavad pealinna.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

„Paevalche“ abiga,
Noort ja rikast otsid sa:
Akki kätte saad — „Gorilla“.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

Linnaisad, kas sa tead
Mis nad meile teinud head?
„Piruk“ meelitand kõik senna.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

Väljaveetaks alati
Mune, võid ia loomasi.
Sisseveetaks pähkleid pirna.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

Juudid lähvad kullaga
Venemaalt Ameerika.
Vanka paljalt jätvad senna.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

Laimu juttu tehtakse —
Trotzket juudiks hütakse!
Juudid ainult papa, mamma.
Muud ei saa, kui pahaks panna!

*Kuidas Eesti patrioot omale
suurt Tartu maanteed ette kujutab.*

Et käesoleva ajakirja veerud kõige põhjuste kirjelduseks kütsad, ilmuib tulevikus minu suuremala teos hamba haiguste üle "Odanaise" suuritusel: "Suugavad hambad ja nende olengud..."

Nii siis, asja juure: Olen hambaarst ja sain Nõmmelt küise, saksaakeelse, mis vigadest kubises. Mõni sõna oli peatselt üleslugemata, kuid valdasin saksaakeelt kahjuks hästi ja see asjaolu peastis mind hädast.

Vigade ja lausete mõttetu peale vaatamata selgus, et keegi prouake, kellel "srekti" (nii seisus kirjast) hambavalu, mind Nõmmele ümuda palus. Et tal jalgades jooksva, ei saavat ise pealinna sõita.

Kui tundelik arst, võtsin küise vastu ja tõltsin kella neljase sõidu ajaks raudteejaama.

Pileti sabas asus kümnekond inimest igasuguses kalitbris ja masstabis. Pöörasin ühe auväärse tantakese poole ja pärtsin, kas tema saabseisjatest viimane pole.

Pika kogelemise ja sõnade otsimise peale lausus ta viimaks iga sõna kobades:

"Mina olla mitte lõppu!"

Viimne sõna oli soomekeelaline. Et mõned sõnad soomekeelt mõistsin, küsisin, kas proua mitte soomlane pole?

Vastuse sain saksaakeeles: "Übandage, olen sündimise noolest sakslane!"

Tundsin, et aiudes midagi kokku tõmbas nii, et kübar tolli võrra sügavarnale pähe vajus.

Kohmusin mõne saksaakeelse sõna vabanduseks ja püüdsin ennast rohkem sakslase seljataha ärapietä. Ka kirja saatis mulle keegi sakslane, ega viimaks tantake seesa - mu polnud? Oli ehk ennelõunat.

minu tulekut ootanud ning pärast ikkagi linna ilmudes mõne kollega ravitsusel käinud. Nõmmele sõit oleks sarnasel juhtumisel otstarbeta olnud.

Uurisid seljatahant prouakest: ei paisterud palet, ei lonkavat käiku, mis minu tundmetut, patsienti taseks oletada.

Lunastasid ikkagi pileti ja astusid veikse platvormile, millele tulevane teedeminister katuse peale taseb teha.

Näuke eemal, platvormi külgedel, asusid kaks sõidurongi. Polnud ammugi enam Nõmmele saanud. Platvormil seisid küll tulnud selgitava pealkirjega, kuid kirjad võisid olla minevaastased ja kindlustuseks pöörasin pillides herra poole, kumb rongidest Nõmmele peaks sõitma?

Herra mõtis mind pilguga, kui oleks ma tale maavärisemiseest teatanud, pillas pillid ninalt ja pomises:

"Verflucht, - a ke nohunnaro!"

Tulin arvamisega, et stin jälle täusverd sakslasega tegemist ja kordasin oma küsimist saksa-keeles.

Saksaakeelt kuuldes muutus pillides isand palju lahkemaks, nagu majaperemees, kellele üüriline teatab, et kolme toaga korteri vabastab, mille eest seiamad ni temale 150 Mk. kuus maksis.

"Ah, soo, vabandage, Nõmmele sõidab paremat kätt seisev rong," - vastas ta saksa-keeles viisaka kummardusega...

Vagunis võttis mind soe õhk, kui Sahaaras, vastu. Sõitjaid oli rohkesti. Laskusin vaba ringi otsale. Sõitjaid kogus veelgi, peagi üürgas vedurite ja rong rühkus. Nii ei löinud mul korda seda ülevat momenti näha, mil uus

TALLINNA ELU

Loobaspuudet.

— „Helmi, ma varrun sulle, et sind altari ette viin!”

— „Parem vii mind „Musta Lassi.””

Viktor.

Nüüdsel ajal.

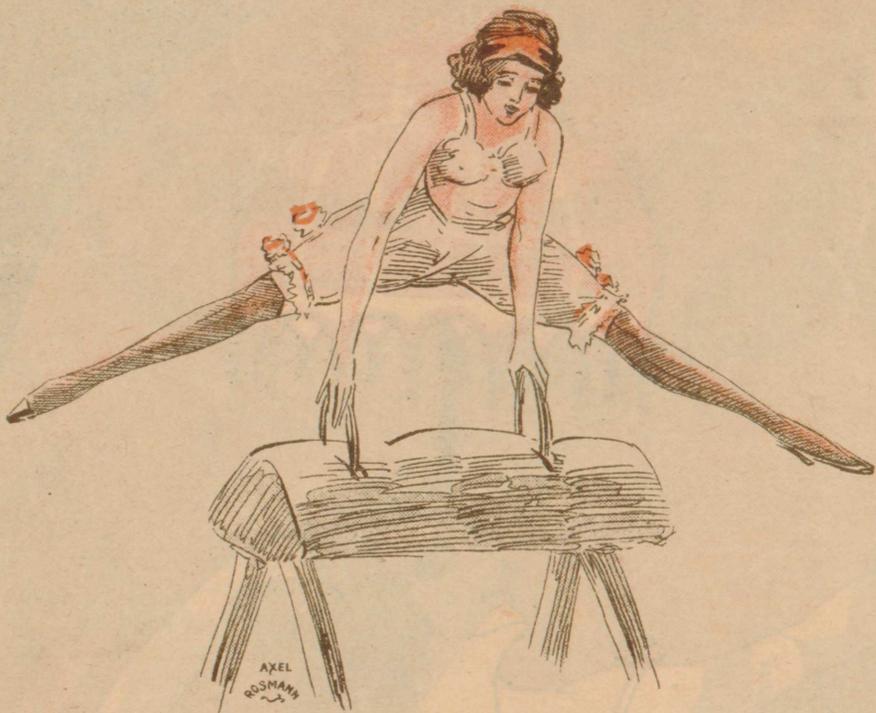

Vanni minek.

Pühapäeva hommik

TALLINNA ELU

Hüpe.

—Mina ootan teie riidesse panekut juba pool tundi, preti-
ti Elsa! Eila saite viie minutiga hakkama!
—„Kuid eila võtsin ma ennast riidest lahti.“

minister platvormi katusega kojale jõuab.

Ei vabannendud veelgi halvast mujest. Olin põllumehe pojana Eestis võrsunud, ise omale eluteed rajades. Hei Landesvehri tulekut Eestisse aitasin mina takistada.

Nüüd, Nõmmele sõitvas rongistundus, kuidas süda rindus möömas.

Tundsin mahajaetuna, üksikuna, umbes nii kusagil Saksamaa nurkas kus ümber muud pole, kui ainult läisverd sakslased.

Eksides rändas pilk mööda inimesi.

Sääl, ümna lähedal seisis koolipoiss. Piided kehavad, nägu kahvatu.

Nii olin ise kord eluradu alganud!

Poiss võis mõne lase-naise ainuke varandus olla, kelle peale viimseid penni kullutadi, et aga tulevikus vaimuvarast piudus poleks.

Poisist võrsub mees, tüdiks kodumaale ja rahvale, - arutasin rõmsalt endamisi ja halb

mulje, mis seamaani valdas, hakkas aegamööda lahkuma.

Ühkusega silmitsesin poisikest. Tihimesi oli rohkesti ja tale trügiiti peale. Ta oli nõrk ja ma nägin, et inimeste tung tale raskusi sünnitas.

Tõusin istmelt ja ütlesin:

"Puhka jalgu, noormees!"

Küsisid mõõtsid muud süütud lapsesilmad.

"Derstehe nicht!" - kõlas arglikult vastuseks.

"Kes sa siis oled?" - pärisesin nahaaimates saksa keeles.

"Sakslane!" - oli tavane vastus.

Nüüd alles märkasin, et suurem osa sõitjatest saksa keelt kõnelesid, kui maksude peavalitsuses.

Ei pruugi nimetada, et kübar jälle mõned tollid sügavamale värs!

Nõmmele jõudes oli tuju sootuks rikunud. Fuhuste mõjul tundus sinne olev mingisuguse saksa linna-

na. Tusaves meeleolus leidsin tänava ja majaruumi üles.

Kõlastasin. Labase näoga maanetu avas ukse.

Sakslased olid mulle täna saksa keelele külge sugereerinud. Pidin isegi selle maanetuga saksa keeles kõnet alustama; viimisel silmapilgul suutsin veel loobuda ja eestikeeles küsida:

"Tere. On proua kodus?"

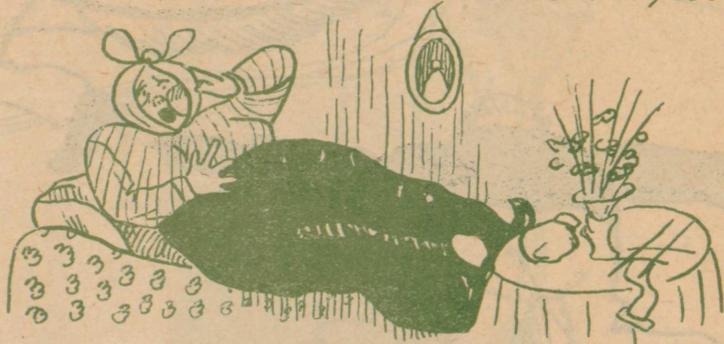
"Pitte ärre in, prou is suause," - naeratas neiu ke kättega kohmakalt liigutades, nagu linnaisad ülemiste järve ääres seistes.

Fällegi üks "sakslane", - kahvatas läbi ajude, - kuid enam ei imestanud - olin juba sellega harjunud. Kübargi ei vajunud sügavamale. Astusin sisse.

Toad olid korratuses ja lõhnasid mingisugusest vastikust lõhnaolüst.

"Sakslaste lõhn!" - tuksatas jällegi tahtmatalt.

Veikeses tagatoakeses, mingisugust buduaari sisemust müütud anda, lammas aietades vanapool-

ne naisterahvas, minu nätsient, sakslane.

Terutus ja ametlik kõne sünnitasid kõik saksa keeles, mida proua palju pahemini rõõkis, kui kirjutata.

Suutsin tüdrukku klaasi vee järele ja võtsin arstirivistada.

Suurekstegeva neeglikese abil selgus, et valusünnitaja suur, oma aja äraiganud pürhammas oli, mida välja tuli tirida.

Pärin neeglikese kõrvale ja võtsin kokatini, mitte nuusutada andmiseks, vaid hambanärvide uimastamiseks.

Ha suust lõhnas vanake nagu värske "Postimees", mis neeglikesega vaatamise ajal pea pööritama pani.

"Ära õhki kätte sellest haisevast koopast!" - hüüdis sisemine tung.

Artikohused needisid süski mind naigale; kuid eemale tahtsin siit, nii ruttu, kui võimalik!

Fa mitmel pandaks jälle „suled“..

Tal kängu jäevad taimed noored:

*Mikstuuri ained -
Liiga toored!..*

Kiire liigutusega viskasin purgi-
kese kõrvale ja haarasin tangid.
(Mitte tule ega naeladangi!)

Kui prou vastikult tõhnava suu
avas, pidasin hinge tagasi. Kiire
tangide liigutusel tõmbasin
hamba välja.

Samal silmapilgul aietas pat-
sient, nagu oleks läbi pehastunud
laudade Härjanäasse kukku-
nud:

„Ai, sa, Issand ja Jumal!“
„Seekord juba nuhtas - Eesti-
keeles!“

Näis, kui oleks kõdunev ham-
bajuurikas Eesti keelele puru-
diks ees olnud, mille eemaldami-
sel nüüd keel vabanes...

Riistu kokkujõuates astusin il-
ma honorääri ära ootamata kii-
relt eeskotta.

Seisatasin trepil ja imesin ah-
nelt värskemat õhku.

Liibi ukse kuulsin naishädali rükk-
suwat:

gigi

„Oi, Karutiine, aber vaar aga
võlus!“

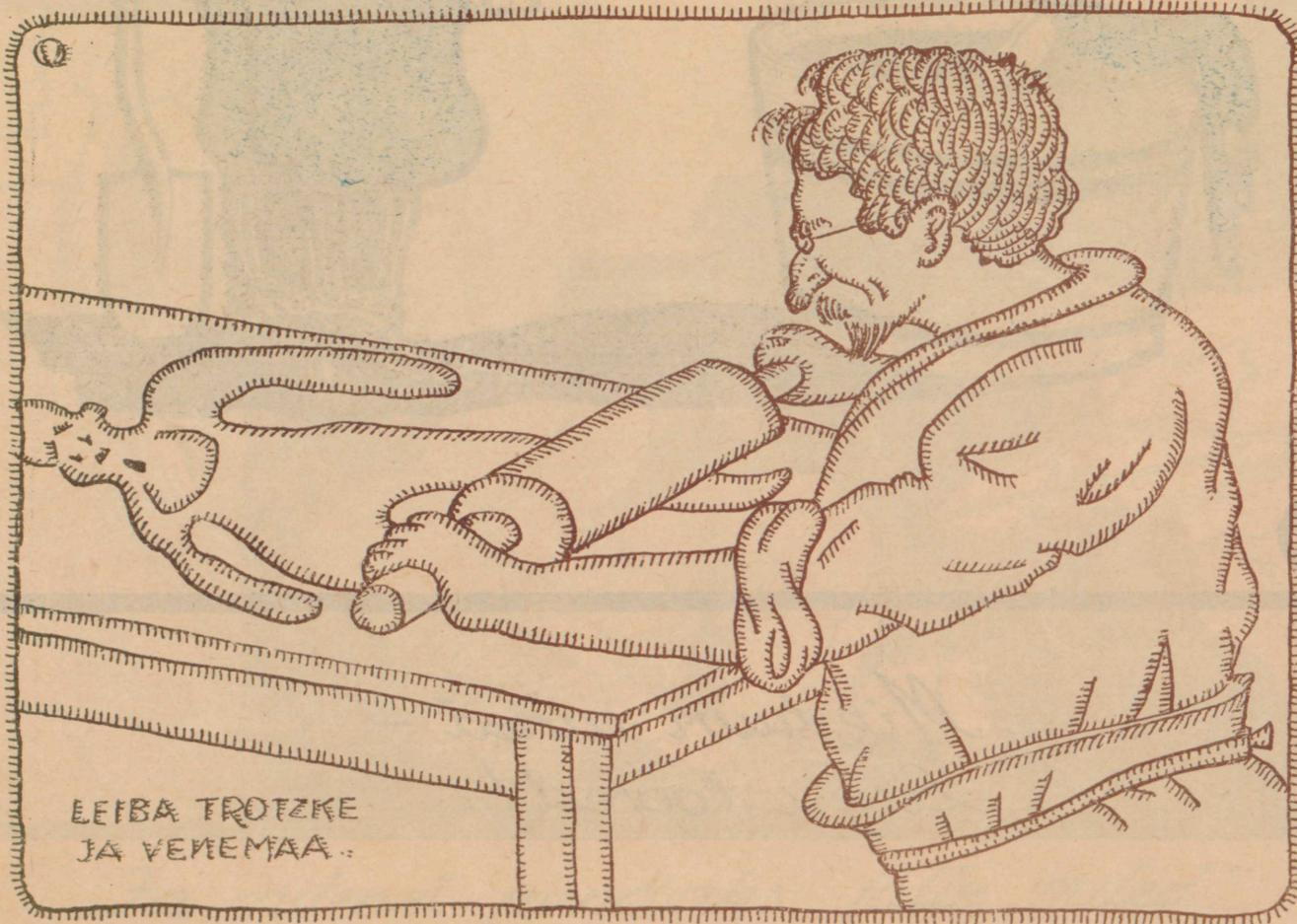
Seal hädaldasind minu „sün-
dimise noolest sakstased“..

*

Seda jutustas hambaarst...
Ajalehed kurdavad tihti, et va-
timustel harilikult kõigest 50%
Nõmme elanikest osa võtavad.

Üsi seegi!.. Ülejäänud 50% ela-
nike ei võigi neist Eesti valimis-
test huvitust tunda, nad on ju,
tänu Jumalale, ...

Vast aimate isegi!..

LEIBA TROTZKE
JA VENEMAA..

Meie ametnikud.

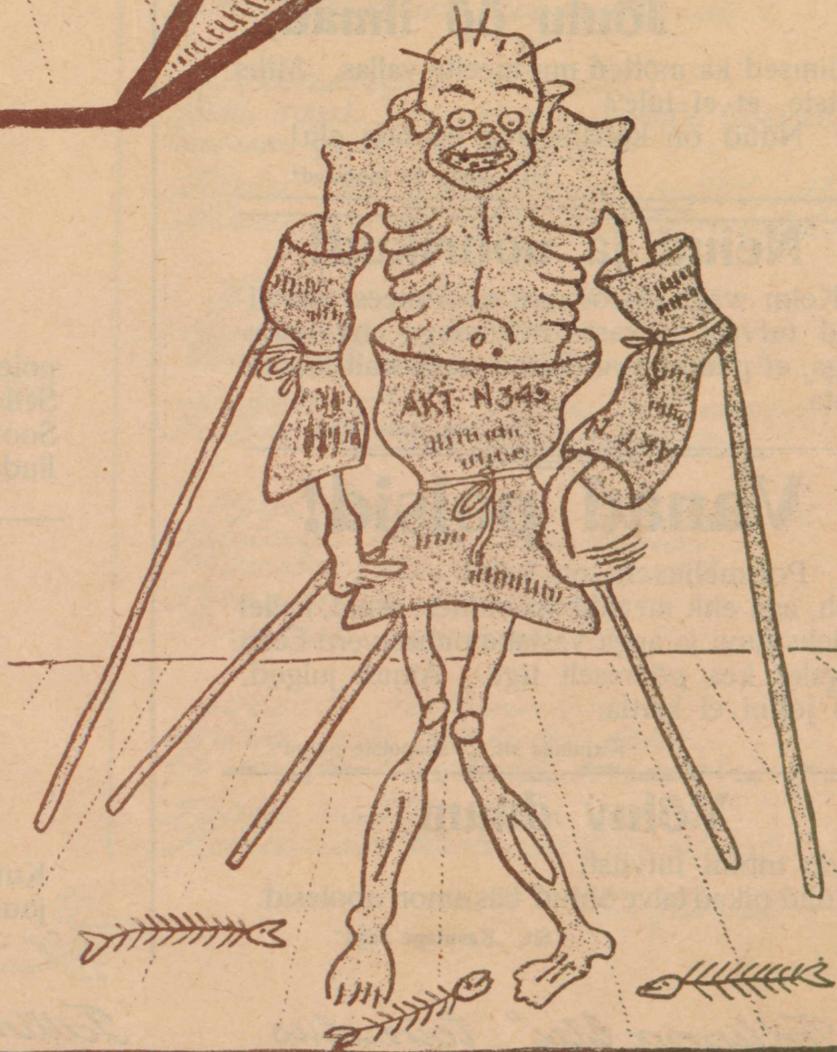
Meil asutustes palju
On „nine vähemaid”.
Palk toob vaid kuivand leiba
Ja hapu heeringaid.
Ka riide varustuses
Peab läbi ajama:
Üõib erre-hürnutiseks
End suweks nalgata.

03170

Ja kui ta „tore elu”
Veel kauaks kestma jääb,
Siis mõne aja pärast
Ta nõnda välja näeb:
Tal riideks akti kaaned
Ja toiduks kalaluud,
Et seisaks nüüsti tuules,
On ümber toetuspuud.

-GLADIATOR-

Kasjauruk.

Fantaseeria neiu

igatseb samasugust huwitawat noortmeest, kellega pimedail, tormiseil sügis-õil võiks mere ääres fantaseerida.

Kirjad slt. „SALOME“

2 kaks 2

mitte närvilist neidu tunnewad jõulu kuuse lõhna ja wajavad lõbusat meesolewust, kes aitaks peeneks tallata põhku, mis annawad täiuses jõulu mugawuse,

Slit. „Wallatus põhkus“ all.

Kaks süüta noortmeest,

kellel iialgi tõsisemat tegemist pole olnud neiudega, soovivad tutvust teatud suhtes.

Teatada s. l. t. „Mamma pojad 1901 ja 1903 all“.

Pikad on sageli Jõulu öö ilmad,

intiimsed ka mõtted mu meelte vallas. Miks ootate, et ei tule?

Nüüd on kohane aeg nautida elu! . .

Slit. „Jõulu öö lootused“

Neiud ja noorikud!

Kolm väga elurõõmsat noortmeest soowid tutvust rikkaste neidudega ehk leskede, et pikki talve õhtuid mugawalt mööda saata.

Slit. Ints, Ants, Mart.

Vanad poisid!

Poismehe elu on kuld!
Noh, aga ehk meeldib ka mõnele muld, kellel selleks huvi ja aega vastaku puhastverd Eesti piigale, kes pööraselt tige. Ainult julged, kes jonnid ei karda.

Kirjutada slit. „Vanapoiste põrgu“.

Võluv daam

soovib intiim tutvust.

Nüüd pikad talve õhtud täis amori noolesid.

Slit. „Kasutage aega“.

Neiud silmad siia!

Kolm noort trükitöölist, soovivad tutvust neiudega van. 16 a. — 20., kellel omaette korter.

Oleme kõik kuuma verelised noored mehed ja soovime armast kodu luua!

Slit. „Aktur“, „Rudy“, „Drahir“.

Noormees,

elust tüdimata soowib tutvust noore elurõõmsa ja flirdi armastaja neiuga. Wanadus 20 — 25 aast. Lootes temaga pühad lõbusamalt mööda saata.

Teatada slit. „R. W.“ all.

Oleksin rõemus ma,
Kui leiaksin kallima.
Kena plikka olen küll,
Kuid tutvust pole mull!
Siis poisid ruttake
Ja mulle wastake!
Olen walmis seks,
Et juba pühadeks
Seltsis wiibida
Ja lõbu maitseda.
Ehk jääte minus ilma
Kui kirjutate hilja! . .

S. l. t. „Bonsu“ all.

Mikspärast?

pole ma veel abielus? Mikspärast?
Sellepärast, et kohast pole leidnud!
Soovin tutvust rikaste preilidega.
Iludus on mulle „наплевать“.

Slit. „Venekas“ all.

Herrad!

Ei ma ole kergemeelne,
Ega ole flirtija.
Olen aina õnne tooja,
Mugawuse rajaja!

Slit. Vastake, — „ei kahjatse“ all.

Elu on maru!

Kui minuga tutvuneda! Sellepärast tõttake, — jõulu pühad on valmis!

Slit. „Jõulu daam“.

Toimetuse Kirjakast

Lugijate küsimised. Toim. vastus.

"Närsundajane", Tallinnast:
 "Ütelge kui poed on kirni,
 Kust siis linnas viina saab?
 Vana kraami turul ringi
 "Monopolkad" lendavad!"

*
 Korteri otsija, Tallinnast:
 Juhatage, kust võib saada
 kortrit pansionita?
 Võtte minna Halaranda
 Paadi alla elama.

*
 A. Nigulas, Tartust:
 Teia, kus Tallinnas võies hästi
 juukseid, habet ajada?
 Soovitan Teil: võtke naine;-
 Aga hästi riika!

*
 Torupilli Toomas, Tallinnast:
 Torupilli kõrts miks sai meilt
 Teiadvalt rinni suletud?
 Tubkentalist pelgulinna
 Sulid ümber kolunud.

*
 Süüta neiu, Tamsalust:
 Abielu kumb on parem
 "Raatus", või mõni muu?
 Minge esmalt "raatusesse"
 Ja sealt otse kiriku.

*
 Lihunik, Pärnust:
 Teatage, kus söögimajas
 On Teil kõige parem süük?
 Tean. Kuid Teile sealt ei anta.
 Nimeks temal "Linn Seek!"

*
 Ekonoomiline, Toompealt:
 Kumbaga peab ahju kütma
 Puudega, või turbaga?
 Kõige odavam on kütta
 Saksa näberrahaga.

*
 M. B. Tallinnast:
 Kas meil kortri kütus ka lõpeb
 Ükskord ära viimati?
 Tingimata lõpeb! Ootke,
 Seitsmendama põlvni!

"Seanahaventaja", Tallinnast:
 Neli kuud mul "tutsies" olla,
 Kuidas sellest peaseda?
 Saage Riigikontrolleeriks
 Siis ei pruugi vaevata.

*
 Veike Helmi, Lagedilt:
 Vabandage, mis on trammis
 Et ta liigub edasi?
 Hullest riistapuu, kui "kroni",
 Mis tad vedas vanasti.

*
 Seiliarnastaja, Tallinnast:
 Ütelge, mil kuumaga veega
 Jaavad soonad varustud?
 Siis, kui põrgu katetega
 Torud saavad ehendud.

*
 Patrioot, Tallinnast:
 Oh, kui Vabaduse Platsil
 Asuks sammas, või ehk muud!
 Oh, kui Peeter senna oleks
 Unustanud säärikud!

*
 Maamats, Võrust:
 Miks need Toompea kuldseid Tõrnid
 Emam pole kullatud?
 Kuld on ammu moodist väljas-
 Nüüd nad saavad tõrvatud!

*
 Huustas, Sikunillist:
 Mitu mehel naise olla
 Võib seal kaugel Hürgimaal?
 Sugemata!.. Meil on aga
 Fuha ühega skandaal!

*
 Mari Punanina, Tarvastust:
 Teatage miks mu nina
 Punane, kui värvitud?
 Teie vistist tarvitate
 Punast ninarälikut.

*
 Egoist, Tallinnast:
 Andke nõu mis tuleb teha,
 Et saaks kuulsust omale?
 Jooge nulli järve pinna,-
 Kuulsust töö see kindlasti.

V. Morell.

Joh. Katlasepp'a

Kiwitrükikoda — litograafia

Aia tän. 4. Tel. 10-88.

Walmistab igasuguseid wärwilisi kunst trükiteid:
Plakaate, etiketta jne.

Töö kiire ja korralik.

Uus

Tallinna Korgiwabrik

on tegewust alganud.

Walmistab:

Mitmesuguseid korke igasuguses suuruses, priima materjaalist.

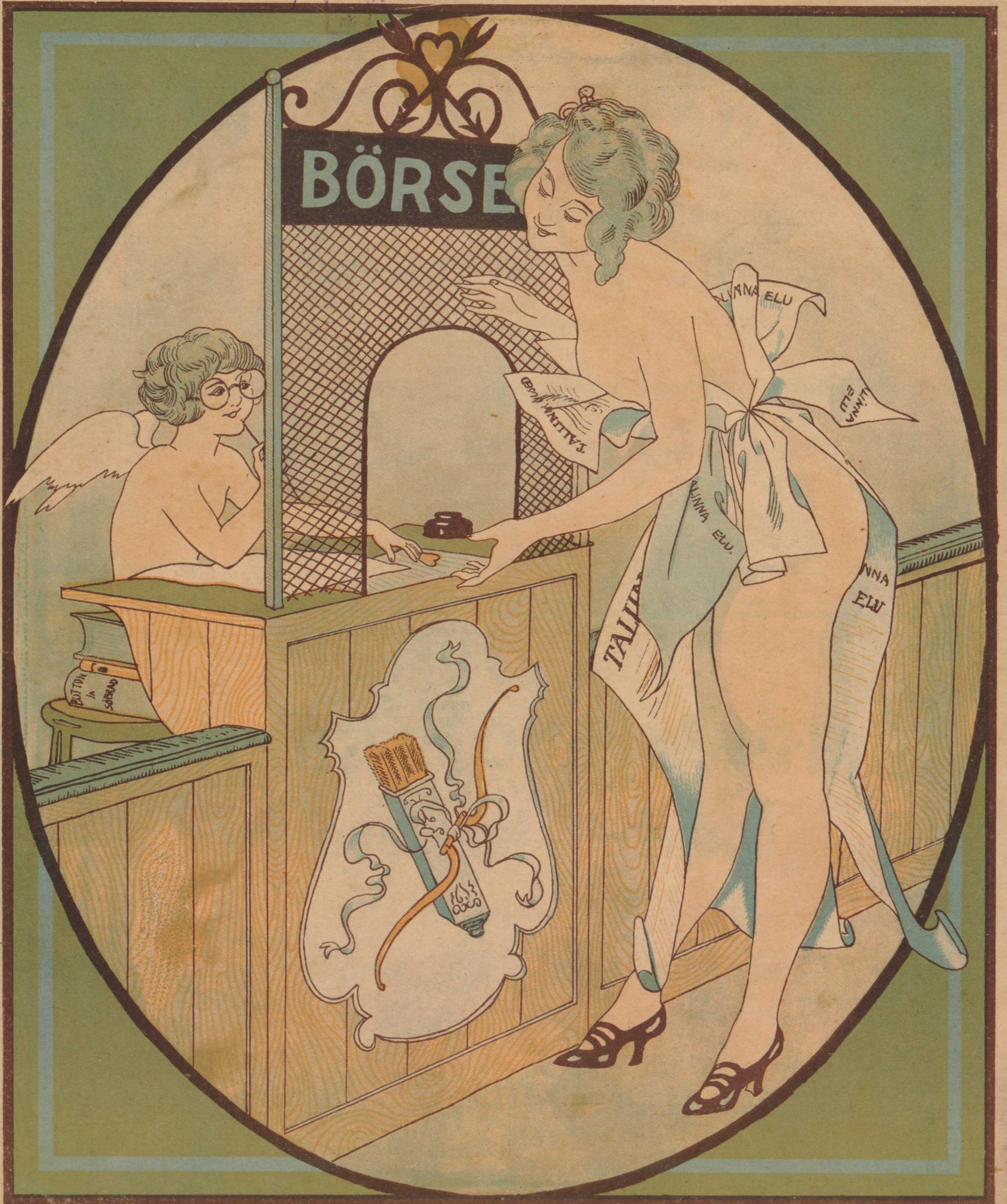
W. Wiru t. 13.

Tel. 10-88.

Tel. 10-88.

RASKE POOSE

— „Olen sãrgini kehvaks jãenud. Kuu kõrge on praegune kurs armastaval sũdamel?“
— „Vããrtusetã, preilikene! Nũũd nõutakse vaid kullast sũdameid!“